

Fader vår – samtaleopplegg

Del 8

(Tilgi oss vår skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere, del B)

På grunnlag av tale v/Tarjei Cyvin
– Gudstjeneste 1. juni 2020

Resymé fra talen

Hvordan kan vi kristne lykkes med å leve i verden, men ikke av verden? (Joh 17) Mye av hemmeligheten i dette handler om å holde relasjonen til Jesus levende, slik andre relasjoner også må pleies for å fungere.

- At «tilgi oss vår skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere» er del av Herrens bønn, viser at det er meningen at dette skal være inkludert i vårt hverdagsliv som kristne. Vi bommer og feiler alle av og til (1.Joh 1,8-10), og trenger derfor å leve i daglig omvendelse.
- Det skjer veldig lett at vi glemmer bort alle de tankene som ikke er rene og gode, og tenker at «de er det jo ingen som ser». Vi har lett for å velge og skjule det gale vi har gjort, eller skyld på andre. Dette ligger i menneskenaturen helt siden Adam og Eva. La oss ikke skyld på de andre, men selv ta ansvar for våre hjerter, våre holdninger, og våre handlinger. Ords 28,13.

Men hva hvis min søster eller bror har gjort noe dumt mot meg? Også her har Jesus vist oss eksempelet: «Far, tilgi dem for de vet ikke hva de gjør», da Han hang på korset (Luk 23,34).

- Vi som er Hans folk, er ikke bare tilgitt, men også et tilgivende folk – «tilgi oss vår skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere». Dette henger vakkert sammen, fordi når vi selv skjønner hvor mye vi er tilgitt, blir vi også nådige mot andre. Og motsatt, hvis vi ikke har orden på vår egen identitet i Kristus, er det veldig lett at vi også dømmer andre.
- Hvis vi selv tenker at vi egentlig fortjener straff, er det veldig lett at det også vender seg utover mot andre. Og vi kan utvikle strategier basert på dette, f.eks at vi prøver å unngå straffen ved å streve og kanskje prøve og få alt til å se bra ut, ved å gjøre opprør, osv.
- Matt 18,21-35. Jesus er radikal i sin utfordring til oss, om å *av hjertet* tilgi hverandre. Se også Ef 4,32. Å tilgi fra hjertet er en prosess hos oss selv, der vi trenger å leve nært Guds hjerte så vi kan bli besmittet av Hans kjærlighet, nåde og tilgivelse. Det er ikke lett, men det er mulig: hos Jesus, bare hos Jesus.
- Bare gjennom at vi blir forsonet med Gud og kommer inn i et gjenopprettet forhold til Ham, at vår identitet blir som barn hos Ham, klarer vi å forlate den foreldreløse slavementaliteten som synden binder oss i (Rom 6,15-23).

Jesus er radikal i sin utfordring til oss, samtidig som Han også tilbyr løsninger.

- Det er ikke bud og krav, men et liv vi ledes inn i og gjennom. Et relasjonelt prosjekt der Han vil gå sammen med oss. I dette livet vil vi merke når noe ikke stemmer, for eksempel at vi har imot noen (Mark 11,25-26) eller at noen har grunn til å klage på oss (Matt 5,23-24).
- Om vi gjør vår del, vil vi merke at vi selv blir fri. Og er vi mange nok som lever slik, åpent og ydmykt og sant, så blir det også et godt fellesskapsmiljø – et attraktivt og tiltrekkende miljø.

Spørsmål/problemstillinger å jobbe med:

- Hva gjør du når du «bommer» i din hverdag? (f.eks lar egen frustrasjon gå ut over andre, tenker urene tanker, osv.) Gjemmer du det unna, eller lever du i et åpent forhold til Gud med det? Drøft gjerne eksempler med hverandre i gruppa.
- Kan du komme på eksempler fra ditt eget liv der du har holdt igjen tilgivelse overfor andre? Kan du se en sammenheng mellom dette og din egen Gudsrelasjon? Hvordan?
- Del med hverandre eksempler fra eget liv der du vet at noen har hatt noe imot deg, eller der du selv har hatt noe imot andre. Er det løst? Hvordan ble det løst?